

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Soós Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Országos Rádió- és Televízió Testület {1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv. sz.: ...} alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. évi szeptember hó 01. napján kelt 20.K.30.143/2009/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a ... számú határozatában megállapította, hogy a felperesi műsorszolgáltató 2008. július hó 3-án 20.57.43-kor a „...” című műsorszám támogatójának megnevezése kapcsán egy alkalommal megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 10.§-ának (5) bekezdését, amely miatt őt 50.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a cégnyilvántartási adatok alapján megállapítható volt, hogy a támogató cég műsorszolgáltatással, illetve audiovizuális mű előállításával is foglalkozik, ezért támogatói tevékenységet az Rttv. 2.§-ának 44. pontja értelmében nem fejthet ki. Ezt követően az alperes a ... számú határozatával a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114.§-ának (1) bekezdése alapján a ... számú határozatát visszavonta. A határozat indokolásában - a cégnyilvántartási adatokra hivatkozással - kifejtette, hogy a támogató társaság a sugárzáskor már nem foglalkozott műsorszolgáltatással, illetve audiovizuális mű előállításával, így támogatókénti feltüntetésével a felperes nem sértette meg az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdését. Mindezek után az alperes ... számú határozatával a Ket. 114.§-ának (1) bekezdése

alapján a ... számú határozatát vonta vissza. A határozat indokolása szerint az alperes a cégnyilvántartási adatok alapján utólag észlelte, hogy a megjelölt tevékenységi köröket törölték ugyan a támogató tevékenységi köréből, ám ezzel egyidejűleg a film-, videó gyártás, televíziós műsorfelvétel utómunkálatai, film-, videó-, televízió program terjesztése, televízió műsor összeállítása, szolgáltatása tevékenységi köröket bejegyezték a cég tevékenységi körei közé. A vitatott közzététel időpontjában ezért a támogatóként feltüntetett társaság műsorszolgáltatással, illetve audiovizuális mű előállításával mégis foglalkozott, ezért a felperes megsértette az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdését. Rögzítette, hogy a visszavonás folytán a ... számú határozat továbbra is hatályban van.

A felperes keresetében kérte a ... számú határozat bírósági felülvizsgálatát. Kereseti kérelmét később kiterjesztette az időközben hozott ... és a ... számú határozatokra is azzal, hogy az ... számú határozat hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a közigazgatási szerv kétszer nem vonhatja vissza a határozatát.

Az alperes a határozatokban foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy kizárólag jogszabályi rendelkezések miatt változott a cégnyilvántartásban a tevékenységi körök számozása, bejegyzett tevékenységi körei miatt a felperes támogatóként az érintett céget nem tüntethette volna fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes ... számú határozatát hatályon kívül helyezte. Indokolásában a Ket. 114.§-ának (1) és (2) bekezdései alapján kifejtette, hogy ugyanabban az ügyben a hatóság csak egy ízben vonhatja vissza a határozatát, ezért nincs lehetőség arra, hogy a visszavonó határozatot visszavonja, és ezzel a korábban visszavont határozat újból hatályba lépjen. Az ilyen alperesi eljárás a Ket. egyik legfontosabb alapelvét tenné kiszámíthatatlanná, elbizonytalanítaná a jogalkalmazást. A súlyos eljárási jogszabálysértés az ügy érdemére is kihatott. A hatályon kívül helyezés mellett új eljárásra az alperest azért nem kötelezte, mert a ... számú határozat maradt hatályban, tehát a felperesre vonatkozóan nincsen szankciót megállapító érvényesíthető határozat. A jövőre nézve rögzítette, hogy hasonló problémakör felmerülésekor is csak egyszer vonhatja vissza az alperes a határozatát, ám ha utóbb azt észleli, hogy mégiscsak az eredeti szankciót kiszabó határozatot kellett volna meghoznia, akkor egy új eljárás keretében hozhat új határozatot, amely ellen ismét megnyílik a jogorvoslati lehetőség.

Az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása iránt előterjesztett fellebbezésében az alperes előadta, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása nincs összhangban egymással, mert anélkül helyezte a vitatott határozatot hatályon kívül, hogy új eljárás lefolytatására kötelezte volna. Állította, hogy a Ket. alapján helyesen járt el, hiszen ugyanazon határozatot nem vont vissza kétszer, első ízben ugyanis a ... számú határozatot, második ízben a ... számú határozatot vont vissza. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem kérte a ... számú határozat bírósági felülvizsgálatát, ezért az jogerőssé vált. A Ket. 115.§-a

alapján pedig lehetősége volt a jogerős határozat visszavonására, ezzel nem sérültek a felperes jóhiszeműen szerzett jogai.

A fellebbezéssel szemben a felperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a peradatok alapján helytállóan állapította meg a tényállást, az abból levont következtetése megfelel a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, döntését a szükséges mértékben, kellő részletességgel okszerűen megindokolta. Az alperes fellebbezésében olyan tény, körülményt nem jelölt meg, amely az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét megkérdőjelezné, előadott érvei a fellebbezés kedvező elbírálását nem eredményezhették. Az elsőfokú bíróság mindenre kiterjedő, alapos okfejtésével a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, ezért azt nem ismétli meg. A fellebbezésben foglaltakra utalással a következőket emeli ki.

A Ket. lehetővé teszi, hogy a hatóságok - meghatározott feltételek fennállása esetén - az általuk hozott határozatok hibáit saját hatáskörben orvosolják. E rugalmas döntés- felülvizsgálati eljárás azonban nem nyújt korlátlan lehetőséget a közigazgatási szervek számára. A Ket. 114.§-ának (2) bekezdése ugyanis kétséget nem hagyó módon kimondja, hogy a hatóság csak egy ízben jogosult a jogszabálysértő döntésének visszavonására. A korlátozás célja nyilvánvaló; a többszöri visszavonás a jogbiztonságot csökkentené, szükségtelenül megtöbbszörözné a jogorvoslati eljárásokat.

Ha a hatóság visszavonja jogszabálysértő határozatát, akkor azzal olyan helyzetet teremt, mintha az adott ügyben hatósági döntés nem is keletkezett volna. A visszavont döntés visszavonása ezért értelmezhetetlen, hiszen egy nem létező határozatot nem lehet még egyszer nem létezővé tenni. A visszavonó határozat visszavonásának tehát nincs helye, az fogalmilag kizárt.

Az alperes a ... számú határozatával visszavonta a ... számú határozatát. Ezzel lényegében visszaállította a jogsértést megállapító és bírságot kiszabó határozat meghozatala előtti állapotot. A visszavont határozat lényegében semmivé vált, a visszavonás következtében az olyan, mintha meg sem hozták volna. Mindezek alapján az alperes a Ket. 114.§-ának (2) bekezdésébe ütköző módon rendelkezett a visszavonó határozat visszavonásáról, és az egyszer már annullált határozatának a „felélesztéséről”.

Az alperes érvelése - a fentiekén túl - azért is téves, mert a Ket. 114.§-ának (2) bekezdése nem azt mondja ki, hogy a hatóság minden határozatát egy ízben jogosult visszavonni, hanem - az (1) bekezdésben foglaltakra visszautalással - arról rendelkezik, hogy a hatóság csak egy ízben jogosult a visszavonási eljárás lefolytatására. Ez pedig azt jelenti, hogy ugyanabban az ügyben ugyanazon határozattal összefüggésben a saját hatáskörben történő visszavonási jogkör csak egyetlen esetben alkalmazható. Az alperesi érvelés elfogadása egyébként a Ket. 114.§-ának (2) bekezdésében foglaltak kiüresedésével járna, a „csak egy ízben” törvényi fordulat értelmét veszítené, tartalmatlanná válna.

A fentiek szerint az alperes a ... számú határozatának visszavonására nem volt jogosult, ezért az ... számú határozata jogszabálysértő. A Pp. 339.§-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi és - szükség esetén - a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi. E törvényi rendelkezésből látható, hogy a bíróság nem köteles az új eljárás elrendelésére, arra csak szükség esetén kötelezi a hatóságot. Jelen esetben erre nem volt szükség, hiszen a jogszabálysértő határozat hatályon kívül helyezésével megszűnt a jogsértő állapot, helyreállt a törvényes rend. Az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása teljes mértékben összhangban áll egymással, az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy miért nem tartotta szükségesnek az új eljárásra kötelezést. Az alperes a fellebbezésében ezzel szemben semmilyen konkrétumra nem hivatkozott, és nem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést sem, amely kötelezővé tenné a határozat hatályon kívül helyezése mellett az új eljárás elrendelését.

A Fővárosi Ítéltábla nem tudta értelmezni az alperesnek a Ket. 115.§-ára való hivatkozását, hiszen jogsértő határozatában maga is a Ket. 114.§-ának (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott, a Ket. 115.§-ában szabályozott felügyeleti eljárás kérdése mindezideig fel sem merült. Egyébként pedig fogalmilag kizárt a felügyeleti szerv és a felügyelt szerv azonossága. Ugyanígy nem foghatott helyt a jóhiszeműen szerzett jogokkal kapcsolatos alperesi álláspont sem, hiszen az elsőfokú ítélet szerint az ... számú határozat a Ket. 114.§-ának (2) bekezdésébe ütközik, a Ket. 114.§-ának (3) bekezdésében foglaltak sérelmére a perben senki nem hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú ítélet 4. oldalának alulról számított negyedik bekezdésének „a jövőre nézve a bíróság rögzíti...” kezdetű megjegyzése a jogvita eldöntéséhez nem szükséges bírói álláspontot tartalmaz, ezért azt - mint a per tárgyához nem tartozó részt - mellőzi.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának (2) bekezdése alapján mellőzte a perköltség tárgyában való határozathozatalt. A fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó

költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapesten, 2010. évi március hó 3. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, **dr. Vitál-Eigner Beáta** sk. előadó
bíró **dr. Bacsa Andrea** sk. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő